

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük. XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér I.
Egyes számok kaphatók: a dohánytűzsdékben.

A városi főmérnök nyilatkozata.

Midőn a városi mérnöki hivatal s ennek kapcsán Winkler Vilmos főmérnök némely hivatalos és nem hivatalos, de azzal kapcsolatos dolgaival foglalkoztunk: erkölcsi elvből indultunk ki, midőn kijelentettük, hogy a városi mérnökök magánpraxisát nem helyeseljük, sőt mondjuk, a tisztviselői állással összeegyeztethetőnek nem tartjuk.

A magánpraxis általában.

Általános ez a kijelentés, ezt az elvi fogalma követeli. Általánosságban, minden magánzemélyt figyelmen kívül hagyva állítjuk, hogy véleményünk szerint a tisztviselői állással a magánpraxis nem egyeztethető össze. Ha ugyanis azt akarjuk elérni, hogy a tisztviselői jellem előtt teljes tisztelettel és bizalommal hajoljon meg avatott és avatatlan, szolga és úr, gyenge és hatalmas egyaránt: akkor gyakran nem elégedhetünk meg a törvényben és törvényes intézkedésekben igazságként lefektetett intézkedésekkel, hanem követelnünk kell, hogy belőlük kidomborodjék az eszmény. Nem érhetjük be hűséggel, szorgalommal, kötelességtudással s az egyéni vonások sokféleségével, hanem kívánunk kéri, hogy ezek felett is uralkodjék az anyagi és erkölcsi igazságnak harmoniája. És ha tisztviselői állásának megfelelő nagyságot várunk egy férfitől, ha azt követeljük tőle, hogy területi működési körén biztos alapokra fektesse, megvédje és megőrizze a közérdeket: úgy nem elég, hogy az a köztisztviselő az általunk, törvényhatóságnak, községnek avagy testületnek — melyet szolgál — közérőit felismerni, célokat kitűzni és ezek elérésére alkalmas eszközöket választani vagy teremteni képes legyen, hanem első sorban az szükséges, hogy ama célok megvalósításánál és az eszközök kiszemelésénél megtalálja az összhangot az erkölcsi világrenddel és hogy mindenekelőtt a saját erkölcsi minőségét emelje magasra. És ezt csak úgy fogja elérni, ha saját köztevékenységében is megvan az a következetes ragaszkodás a megismert erkölcsi jöhoz, az „en” igényeinek az a föltétlen alárendelése a közcélal szemben, szóval: az egész életnek az a teljes azonosítása a meggyőződésével, melynek neve: jellem.

A mint önszél, öns érdek kerül a köztisztviselői működésben a közérdek mellé, szenvedjen sérelmet egyik vagy a másik, az kétségbe nem vonható, hogy ez homályt vet a magánérdek által befolyásolt s a közérdeket képviselő tisztviselői karakterére. Két érdeket egy személy nem képviselhet az igazság egyenlő mértékével vagy ha mégis ez feltételezhető, kétségtelen, hogy csakis a legtrikább esetben, a két érdekből folyó jogviszonynak nagyon is sajátos, de mindig a körülmények esetleges alakulása esetén.

Az öns célnak és a közérdeknek egymás mellé helyezését tehát egy és ugyanaz köztisztviselői kézben nem helyeseljük s ezen elvi álláspontunk természetes folyamánya az a felfogásunk, hogy a tisztviselői magánpraxisát a tisztviselői állással összeegyeztethetőnek nem tartjuk.

A főmérnök nyilatkozata.

Mielőtt általános elvi kijelentésünk után a főmérnöki magánpraxisimbenlétével foglalkoznánk, kötelességszerűleg helyt adunk Winkler Vilmos városi főmérnök ama nyilatkozatának, melyet saját eljárásának igazolására a „Székesfehérvári Hírlap” keddi számába közölt a lapunk f. hó 25-iki számában megjelent cikkben foglaltak cáfolatára.

NYILATKOZAT.

A Fejérmegyei Napló f. hó 25-én megjelent számában „A városi mérnökök és a magánygyakorlat” című cikkére vonatkozólag kérem az igazság érdekében következő helyreigazító soraimat becses lapjában közzé tenni.

Az ellenem emelt vádak között első helyen említetik a Novák Sománé-féle építkezés, a mely a cikkirő szerint szabálytalanul történt, noha azt jelenlétemben kifogástalannak állítottam. Először is kinyilatkoztatom, hogy a szóban levő építkezés ellenőrzésével Novák Sománé részéről nem voltam megbízva, hanem azt hivatalos kötelességemből kifolyólag tettem, másodsor, hogy az épület felülvizsgálatánál be nem folytattam, mert az 1901. évi július hó 13-án 1399. sz. a. felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint, Kuti Fülöp alkaptány, dr. Bierbauer Viktor főorvos és Csáder János műszaki segéd közbenjöttével ejtettem meg, és miután az minden tekintetben kifogástalannak jeleztettem, természetem vissza jelentés kíséretében az építési tervet, levéltári elhelyezés végett. Kijelentem továbbá, hogy az építkezés iránti kérvényt a mérnöki hivatalnál alkalmazott Csáder János nem írta.

A többi vádakra mint szintén alaptalanokra nem is reflektálok, pusztán annyit jegyzek meg, hogy a szervezési szabályrendelet 101. §-a értelmében, hivatásomban vágó magánygyakorlat folytatására jogosítva vagyok, amit az ország összes városi mérnöke majdnem kivétel nélkül szintén folytatnak, ha nincsen nagyobb a fizetésük, mint Fehérvárott.

Tudomására hozom végül a cikkirőnek, hogy e címen meg lévén adoztatva, ezentúl is folytatni fogom a magánygyakorlatot mindaddig, míg eltiltás esetén ezért kárpótolva nem leszek, legvégül pedig azt ajánlom, informáltassa magát máskor jobban, mert a sajtószabadság nem jogosít fel senkit arra, hogy másoknak becsületében gázoljon!

Winkler Vilmos,
városi főmérnök.

A ki a szervezési és építészeti szabályrendeletet ismeri, sőt azt mondjuk, hogy a ki figyellel kísérve a dolgot logikusan gondolkodni képes, azonnal észreveszi, hogy Winkler Vilmos főmérnök e nyilatkozattal vádiratot készített maga ellen s hivatalfőnöki minőségéről szegénységi bizonyítványt állított ki. E tekintetben őszintesége a nyilatkozat lényeges részében tiszteletet érdemel.

Sietünk meg e helyen egy kötelességet teljesíteni, midőn illetékes helyen nyert felvilágosítás után kijelentjük, hogy Novák Sománének az építkezés engedélyezésére vonatkozó kérvényét nem Csáder János műszaki segéd írta, hanem Csáder Ferenc közigazgatási írta. Ennek a kijelentésére Winkler Vilmos főmérnök is nagy súlyt fektetett fenti nyilatkozatában, pedig nagyon jól tudta, hogy Csáder János műszaki segéd írt már más esetekben hasonló kérvényeket. Hát a dolog e részét kár volt cáfolgatni, mert hisz a puska itt is visszafelé sül el.

—: a bizonyos Novák-ügy.

A szombati cikkünkben felhozottak közül ebben az ügyben kísérlete meg Winkler Vilmos főmérnök a mosakodást, de biz kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy szerezcent mosott az eddiginél is feketébbre. Azt nem tagadja, hogy a Novák-féle építkezést tervezte, hogy a tervet Csáder János műszaki segéd rajzolta. Nem tagadja azt sem, hogy az építkezés helyszínén naponként 2—3-szor megjelent, (ezt csak kiváltságosoknak teszi meg „díjazás nélkül”), azt sem tagadja, hogy a tervtől való eltéréstől tudomása volt, azt sem tagadja, hogy a Tremkó-féle „közös” fal és ablak-szolgálatomra vonatkozó egyezség Tremkóval szemben kitűnően sikerült megtevéstésnek az ered-

ménye. Azt azonban tagadja, hogy a nagyon is feltűnően gyakori ellenőrzésért díjat kapott volna. (Mi elhisszük, mert az ellenkezőjét nem tudjuk bebizonyítani, hisz az ilyen díjazások rendszerint tanuk nélkül történnek.)

Még egyet tagad Winkler Vilmos főmérnök, de ezzel aztán önmagát vádozza. Kijelenti, hogy a lakhatási engedély kiadásával, illetve az épület hatósági felülvizsgálatánál nem volt jelen, mert hisz akkor Kuti Fülöp alkaptány és dr. Bierbauer főorvos társaságában a mérnöki hivatal Csáder János műszaki segéd képviselte. Hát ez bizony elég nagy baj.

Mindenekelőtt kijelentjük, hogy az 1901. évi 2330 számú iratokhoz a főmérnök által említett 1399 számú helyszíni szemlejegyzőkönyv csatolva nincs s csakis ezért támaszkodtunk az ügyiratoknál levő 878/901 sz. következő jelentésre:

Tek. városi Tanácsnak.

Hellyben.

Novák Sománé Szőgyény-Marich-u. 7. sz. házáni engedélyezett építkezés megvizsgálatánál kifogástalannak találatott.

Székesfehérvár, 1901. október 29.

Winkler Vilmos s. k.,
főmérnök.

Mivel a szemlejegyzőkönyv, melyből kiténik, hogy a hatósági felülvizsgálatot Csáder Ferenc műszaki segéd fogatosította, az ügyiratokhoz csatolva nincs, a fenti jelentés joggal engedett arra következtetni, hogy a felülvizsgálatot Winkler főmérnök teljesítette. Az a körülmény pedig, hogy a helyszíni szemle július 13-án megtartott s a főmérnök csak október 29-én, tehát három és fél hónap mulva terjeszti be a le-
véltározás végett az ügyiratokat, távolról sem hasonlítható össze az Elite-kávéház ügyében tanusított „gyors közigazgatási eljárás.”

No de a lényeg az, hogy Winkler Vilmos főmérnök kivágta magát s a Novák-féle ház felülvizsgálatánál a felelősség nem őt terhel. Szerecsélen védekezés. A főmérnök tervezte s „díjazás nélkül” naponta 2—3-szor ellenőrizte az építkezést, tehát tudta, hogy a tervtől lényegesen eltért s maga az építkezés szabálytalan. És dacára annak, hogy ezt tudta, jelentésében magáévá tette, hogy „az építkezés kifogástalannak találatott.” Egy kiküldött bizottságnak a mérnöki szak-
közég által történt megtevéstését hallgatagon el-
tűrtte, az ellen mint az illetékes sakhivatal fő-
nöke tiltakozó szavát fel nem emelte, sőt az eme minőségében hivatali tekintélyének minden súly-
val, főmérnöki aláírásával jobb meggyőződése
ellenére megerősítette. Ez a tény, azt hisszük, alig növelheti bárkiben is a Winkler Vilmos főmér-
nök hivatali eljárásával szemben már egyébként is megingatott közbizalmat.

De Winkler Vilmos főmérnök, úgy látszik, természetesen találja azt is, hogy Csáder János műszaki segéd hatósági felülvizsgálóként szerepeljen. A jelen konkrét esetben csakugyan érdekes ez az eljárás. Winkler Vilmos főmérnök tervezte az építkezést, ellenőrizte is nagyon gyakran s ugyanaz a Csáder, a ki a tervet megrajzolta a főmérnöki utasítás szerint, az építkezés befejeztével felülvizsgálatot tart, a nagy „szakértő”, a saját jóságos principálisát felülbíralja és uramfia! lehet-e más eredmény, mint hajszálig menő szabályosság. Mily naiv ember ez az egyébként elég élelmes főmérnök. Örül annak, ha az üzlettársa, egyébként a kvalifikációban vele nem egyrangú

Mai lapunk 4 oldal.

adjunktus megdicséri. Na már ezt a hivatalos tőgában megkomolyított tragi-komédiát az „Ördög-pirula” szerkesztőségének figyelmébe kell ajánlanunk.

Még az építés-, illetve egészség-rendőri felülvizsgálathoz van szavunk. Ez a vizsgálat felette fontos dolog, épen azért szükséges hozzá egy orvos és egy mérnök. Az orvos helyett nem válik be a betegpótló, a mérnök helyett az ács, kőműves. Megengedjük, hogy a diploma gyakran nem jelent számbavehető szakutadást, de hát hiába a törvény az törvény. Epen azért megjegyezzük, hogy Csáder János műszaki segéd, a ki abban az időben még esküt sem tett, ily nagyfontosságú aktusnál műszaki közegként nem szerepelhet, amibár kétségtelen, hogy ügyes, szorgalmas és derék hivatalnok, a ki az eddigigé bizony több fizetést érdemelne. De hogy épület felülvizsgálatára a jogosítva nincs, arra vonatkozólag idézzük az építészeti szabályrendelet 47. §-ának idevágó részletét.

47. §. Ujjonan épült vagy lényegesen átalakított épületek, lakások és munkahelyiségek mindaddig használatba nem vehetnek, míg a városi mérnöki hivatal a főkapitány és főorvossal a helyszínen teendő vizsgálat által az épület rendes és törv szerinti készítéséről . . . meggyőződést nem szerzett

Hogy pedig kik képezik a mérnöki hivaltalt, arra vonatkozólag a „Szervezési szabályrendelet” 45 §-a azt mondja:

A mérnöki hivatali küzgei: a főmérnök és segéd-mérnök, kiknek rendelkezése alatt áll jelenleg egy műszaki segéd, 2 utász, és 6 utkaparó.

A műszaki segédet a főmérnök meghallgatása mellett a polgármester alkalmazza.

Tovább megyünk, a 46. §-ban a működési kör állapítatik meg. Ezen paragrafus p) pontja egyebek közt felelmit, hogy a mérnöki hivatal hatáskörébe tartozik:

Magánépítkezések alkalmával a hatóságnál benyújtandó tervek műszaki a tüzrendőri szempontból való felülvizsgálása, a szabályozási és magassági vonatkozó megállapítása és kitűzése, az engedélyezett építkezések ellenőrzése, a lakhatási engedély kiadása ügyében véleményadás, az építkezési szabályok elleni kihágások bejelentése.

Hát mi bizony ezek után alig hisszük, hogy a műszaki segéd, egy napidíjas irnok módjára a polgármester által „alkalmazott” egyén, még ha hetvenhét diplomával rendelkezne is, a mérnöki hivatal képviselőjeként reprezentálhasson. A főmérnök és segédmérnök, ezeken kívül más a mérnöki hivaltal nem képviselheti. A mennyiben tehát akár a főmérnök, akár más a műszaki segédnek ily megbízást ad, lehet, hogy tudatosan, lehet, hogy véltlen tévedésből, de feltétlenül törvénytellenesen jár el. Lássá ezt be Winkler Vilmos főmérnök is és ne örüljön a műszaki segédre áthárított felelősségeknek.

A felelősséget Winkler Vilmos főmérnök egyébként sem háríthatja el magától. A felelősség ugyanis át nem ruházható. De nézzük ismét a Szervezési szabályrendelet vonatkozó szakaszát:

48. §. A mérnöki hivatalnál előforduló mindenemű munkálatokért a főmérnök felelős, kit akadályoztatása esetén a segéd-mérnök helyettesít, helyettesítési minőségben kiadott rendelkezései pedig az felelős. Ha azonban bármely közeg nem a vett rendelkezés képest teljesítette a reá ruházott teendőket, ezekért mindenik alárendelt közeg felelős.

E paragrafusban foglaltak szerint csak a főmérnök vonható felelősségre s kizárólag akadályozása esetén a segédmérnök. A többi közeg csakis akkor, ha nem a „vett rendelkezés képest” járt el. Mivel a Novák-féle ügyiratok kapcsán egy sor irast sem találtunk arra vonatkozólag, hogy Csáder János műszaki segéd ezen — bár jogtalanul — rearuházott teendőjében „nem a vett rendelkezés képest” járt el, joggal hihetjük, hogy az épületet a „vett rendelkezés képest” vizsgálta felül s így érthető az is, hogy Winkler főmérnök nem vonta felelősségre, sőt magáévá tette a műszaki segéd véleményét. Kétségtelen tehát, hogy a felülvizsgálat felelőssége teljesen a főmérnök vállára nehezedik és mására nem.

Ily világitásban feltüntetve a dolgot talán belátja Winkler Vilmos főmérnök is, hogy nagyon felületes törvényismerete vall a nyilatkozatban tett kijelentése: „a Novák-féle „épület felülvizsgálatánál be nem folytam.” A felelősség elől kibújni — pláne a már ismertett előzmények után — nem lehet.

A főmérnök magánpraxisa.

Szükségesnek tartjuk már ez alkalommal kizárólag a főmérnöki magánpraxissal foglalkozni. Winkler Vilmos főmérnök csak egyetlen mentseget hoz fel, azt t. i., hogy a szervezési szabályrendelet 101. §-a értelmében a hivatásába vágó magánpraxis folytatására jogosítva van s azt folytatni fogja mindaddig, míg eltáitás esetén ezért kárpótlva nem lesz.

Hát ha Winkler Vilmos főmérnök, de bárki is azt gondolja, hogy a főmérnöki magánpraxis oly terjedelemben, oly formában és oly módon folytatható, mint eddig, akkor nagyon téved. Mert ha a főmérnök ur tovább olvasta volna a 101. §-t, a következőket vette volna észre:

Ellenben az összes hatósági tisztviselő, segéd- és kezelő-személyzet tagja:

a) nem viselhet más köz- vagy magán-szolgálatot; b) nem folytathat bármely ily foglalkozást, mi által hivatalos kötelemi teljesítésében akadályoztatnák.

De még tovább mehetett volna s akkor szemébe ötlött volna a 102. § is, mely ily hangzik:

A város tisztviselői, segéd- és kezelő-személyzetének felek részére beadványokat szerkesztési, továbbá nekik, valamint a szolgálataknak feleltől jutalmat, fizetést vagy másféle előnyöket elfogadni. fegyelmi eljárás terhe alatt tilos.

Véleményünk szerint tehát a mérnökök sem folytathatnak oly magángyakorlatot, nem vállalhatnak oly magánszolgálatot, a melyek hivatalos kötelességeik pontos és lelkiismeretes teljesítésében őket akadályoznák vagy veszélyezténék. Vagyis nem végezhet oly munkát, melyben hivatalos személykénti is szerepel. De hisz ez annyira emimens, hogy romlott közlelfogásra vall ezen elv megvitatasának szükségessége is. Hozunk fel egy példát. A városi tisztú ügyésznek megengedett magángyakorlata van. Tegyük fel, hogy valamelyik ügyfele oly ügyben bízná meg a jogi képvisellett, a melyben a város is érdekelte jogi személy volna s a melyben a törvényhatóság részéről a tisztú ügyész lenne hivatott jogi véleményt nyilvánítani. Ha ezt a jogi megbízást a tisztú ügyész elfogadná, mint ügyvéd fegyelmi eljárást kapna. Ugyanílyen a főmérnök magánszolgálatára számtalan esetben. Elvállalja a terv elkészítést, noha a szervezési szabályrendeletnek már idézett 46. §. p.) pontja szerint kötelessége „magánépítkezések alkalmával a tervek műszaki és tüzrendőri szempontból való felülvizsgálata.” Később ugyanazon ügyben az építészeti szakosztály ülésén, majd a tanácsülésen is referensként, sőt ez utóbbi helyen egyedüli szakértőként szerepel. Az építkezést hivatalból ő ellenőrzi s a hatósági felülvizsgálat alkalmával szintén ő a szakértő. Szerintünk tehát nem tervezhet a város területén, mert a tervek felülvizsgálata hivatali kötelessége. De nem is vezethet, ellenőrizhet magánmegbízás folytán építkezést, mert hisz az ellenőrzés hivatalból kötelessége, ugyszintén később a felülvizsgálat is. Csakis oly esetekben folytathatja tehát a magánpraxist, a melyekben hivatali hatáskörét ez a privát munka nem érinti vagyis ily esetekben, a melyekben reá semmi nemű hivatalos kötelesség nem vár. Ez a szükségképeni határvonal a magángyakorlat és hivatali kötelesség között.

Nagyon téved tehát a főmérnök ur, ha azt hiszi, hogy korlátlanul folytathat magángyakorlatot. Csakis ily töves felfogás mellett érthető, hogy volt olyan építkezés, a melyben a főmérnök volt a tervező, hivatali és magánellenőr, sőt felülvizsgáló is. Volt olyan eset, hogy a főmérnöknek más volt a véleménye, mint a privát fél megbízottjának s aztán ugyanazon ügyben más volt akkor, mikor városi főmérnöki minőségben nyilatkozott. Kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy ez hivatali erkölcsatlenség, még ha véltlen tudatlanságból keletkezett is. Ez nem tiszta politika. Ilyenformán a városi főmérnöki állás olyan állás lenne, a melyért az fizet, a ki be akarja tölteni. Hisz a közönség már csak azért is a városi főmérnökhöz megy, mert tudja, hogy építési ügyben a főmérnök lesz a döntő szakember s így emberi számitás szerint kellemetlenségétől nem tarthat. „Cikktünk torjedelme nem engedi, hogy már most konkrét eseteket soroljunk fel.

A mi pedig a műszaki segéd magánpraxist illeti, arra csak annyit mondunk, hogy törvény és a szervezési szabályrendelet egyaránt tiltja, tehát nem jogosult s e tekintetben további intézkedésig a tiltó rendelkezés a felettes hatóságnak kétségtelen kötelessége.

Intelem.

A főmérnöki nyilatkozat záró sorai figyelmeztetik e sorok íróját, hogy a sajtószabadság nem ad jogot arra, hogy mások becsületében gázoljon. Az általunk vázolt esetek beigazolható tények. Ha ezek a tények a főmérnök ur becsületét érintik, arról nem mi tehetünk. Ha pedig azon kedves reménységben ringatja magát, hogy állításaink sértők, alaptalanok s legalább részünk-ről nem igazolható, egy sajtóper folyamán tág tér kínálkozik a bizonyításra. Nem térhetünk ki ez elől.

Végül midőn helyeseljük, hogy Winkler Vilmos főmérnök maga ellen fegyelmi eljárást kért, tesszük ezt azért, mert hisszük és reméljük, hogy ez a fegyelmi eljárás legalább a homályba borított eszmék tisztázására fog vezetni. Lehet, hogy a főmérnök jóhiszeműleg járt el, de szerintünk törvénytelenül s helytelenül. Ezt óhajtjuk a jövőre nézve reparálni, más célunk nincs. Az intelmet pedig, hogy a főmérnöki hivatalhoz tartozó ügyekben szerezzünk jobb információt, elfogadjuk s már legközelebb, a mennyiben most megjelölt célunk elérése ezt kívánja, a konkrét esetek ismertetésével törekszünk a teljes tisztálást lehetővé tenni. Ezt a közérdek kívánja, kötelességünknek tartjuk.

UJDONSÁGOK.

— **Botrány a Házban.** Botrány, erkölcsatlenség, korrumpált viszonyok a Házban, ugyanaz a periferiákön, megromlott közéleti felfogás mindenütt. Kipattanott a obstrukciós pártnak egy tagja, Pap Zoltán, hogy 10.000 koronával meg akarták vesztegetni. Előadta Lovászy Márton, hogy lapját 60.000 koronával el akarták halgattatni. Előadta Nessi Pál, hogy az ő váltóit összevásárolta ugyanaz, aki meg akarta vesztegetni Pap Zoltánt: Dienes Márton volt Kossuth-párti képviselő és lapszerkesztő, jelenleg ügynök. Lovászy lapját pedig egy Bánffyánus német krajcáros lap szerkesztője, Singer Arthur próbálta megvesztegetni. Leírhatlan hatást keltett a Házban ez a leleplezés, mely — ha igaz — a gazember munkának kétségtelen jele, a posványba süllyedt erkölcsök szomorú bizonyítéka. A vizsgálat megindított s ha a fussolási gépezet nem működik, kiszámíthatlan következményeket von maga után ez a politikai bitangás.

— **Az Oltár-egylet** szent miséje vasárnap, azaz augusztus hó 2-án d. e. 10 órakor fog a Mindenhatóknak bemutatni a szemináriumi templomban.

— **Városv püspök balesete.** E cím alatt helyi és fővárosi lapok is egyértelműleg a következő hírközleményt adták közre:

Komolyabb következménye lehetett volna annak a balesetnek, amely e hó 26-án délelőtt Városv Gyula dr. székesfehérvári püspököt érte. Városv Gyula a püspöki palotából a vasúti állomásra akart hajtani. Amint a kocsis a püspöki palotából kigördült és balra elfordult, az egyik ló megcsuszott és oldalt elterült az utca kövezetén. Többen a téren levők közül azonnal a kocsishoz siettek és az eldőlő lovat nagy nehezen talpra állították. Városv Gyula dr. kocsijából kihajolva köszönte meg a segítséget.

Illetékes helyről vett értesítés alapján kijelentjük, hogy ebből egy szó sem igaz. Tény az, hogy az egyik ló a szöllőből jövet egy kissé megcsuszott, de a püspök nem ült a kocsiba s így az sem lehet igaz, hogy kihajolván a kocsiból megköszönte a segítséget. Még uborka-szezon sincs, máris uszkálnak a kacsák a hírlapok sima lapúkrán.

— **Esterházy herceg családja öröme.** Esterházy Miklós herceg családja szerda óta egy férfitaggal gazdagabb. A kismartoni főúr neje, *Czirák Margit* grófnő ajándékozta meg hercegi férjét egy fiúval. Anya és csecsemő a körülményekhez képest jól érzi magukat.

— **Leo-gyász Almádiában.** Vettük a következő értesítést: A balaton-almádi fürdővendégek is megtartották a gyászmisét dicsőült XIII. Leo pápának lelki nyugalomáért az itteni kis kápolnába. A szent-misé *Pödör István* rácalmási plebános esperes végezte, a fürdővendégek négyeskar énekkisérére mellett. Megható és részvételjes volt a jó lelkek szívének nyilvánulása.

— **Az árvaházi igazgató-tanács** ma délelőtt Havranek József polgármester előkote mellett ülést tartott, mely alkalommal a város által gondozottak is megvizsgáltattak s közülük néhányan agyintézetű előjegyzésbe vétettek. Árvaházi felvétele számosan jelentkeztek, a kik közül azonban csak hat gyermek vétettet fel és pedig: Barát János, Máté József, Székely Jenő, Nott Katalin, Székely Mária és Fröschl Katalin.

— **Eljegyzés.** Dr. *Terkán Lajos*, az ó-gyallai csillagvizsgáló intézet adjunktusa eljegyezte öv. *Maron István* szép és kedves leányát, *Annát*. A két sziv frigyre az Úr áldását kérjük.

— **Ipartestületi közgyűlés.** A székesfehérvári ipartestület tegnap délután rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyik lényeges tárgya volt a debreceni cipészkiállításra leendő részvétel módzatának megállapítása. A közgyűlés e célra 60 korona költséget szavazott meg oly formán, hogy ezen összeg két fehérvári cipészparos utazási, illetve ellátási költségeire fordították. A közelebbi körülmények megbeszélése a cipészszakosztályra bízott, a hol a kiküldendő személyekre nézve is megállapodnak. Azt hiszük, fog akadni olyan érdeklődő is a cipészek között, a kik saját érdekében jelennek meg iparosításuk képviselőiként.

— **Halálozás.** Részvétellel értesülünk, hogy *Vértesaljai Vértessy Sándor* nyug. kir. táblai elnök, v. b. t. l., a Szent István-rend lovagja s a Ferenc József-rend nagykeresztése tegnap virradóra meghalt. A beszentelési gyászszertartás után a tetemet Moóra szállították, a hol ma helyezték a családi sírkolban örök nyugalomra.

— **Megvadult lovak.** Megrendítő szerencsétlenség történt e hó 28-án reggel Abán. Csapó István gazdának ovai udvaráról, amint a gabonatarodáshoz készülődtek, teljesen felszerszámozva a kocsi első felel megvadultak és kirohantak. Először a községváza és r. k. templomter körül száguldtak, majd a ref. templomterre vágattak és innét a r. k. templomterre kerültek, a melynek nyugati sarkán és az iskola között megtörtént a tragikus esemény. Arra haladt *Varga János* leánya egy kanna vízzel kezében, a kinek hiába kiáltottak, hogy meneküljön, mert már nem volt ideje. A megvadult lovak vele szemközt rohantak és a rud végével mellbe löktek. Velőtrázó sikoltás hallatszott és a szegény leány összeesett. A felbőszült lovak pedig, mint ha csak kielégítve lettek volna, fékezhetlen vadulások szánalomra méltó áldozatában, abban a pillanatban megállottak. A szerencsétlent az eközben megjelent asszonyok részesítették az első segélyben, míg szülői jajveszékelve meg nem érkeztek és leányukat hazavitték. Dacára annak, hogy az egyik kisbíró azon időben a községváznál volt, mely a baj színhelyétől 60—70 lépésnyire van, nem sietett oda, hogy segítene volna legalább a bősziült lovakat elvezetni. Akkor azonban előjött a kisbíró ur is, mikor a szomorú menet elhaladt a község váza mellett, amely előtt a bősziült lovak előzőleg kétszer vágattak el. A gondatlanság vádjá méltán illeti Csapó gazdát, mert lovai nem az első ízben jártak így. És az előjáróság? Utólagosan sajnálkozik. Hajmeresztő nézni, midőn este felé a különböző csordák, csikókók hazahajtanak. A falu kezdetén neki iramítják a csikókat és életveszélylyel jár ilyenkor a példás rendű *Aba* községben az utcán lenni. Hát az előjáróság? Utólagosan mérgelődik. A közönségi gyűléseken s tárgyban többször is felszólaltak. De minek zaklatják a derék öreg Csapó bíró urat ilyen megleben. A szegény leány állapota reménytelen.

— **Megjötték a honvédekak.** Szinte halljuk a nótát, melytől tegnap óta viszhangzik a honvédlaktanya: „Nyitva van a csárda-ajtó, muzsika szól benne; megjötték a honvédekak, azokkal van tele . . .” Egy ezredgyakorlat fáradalmi után tegnap este vonultak be városunkba honvédekink. A honvédenekar, de meg a rokonszenv is nagy közönséget gyűjtött a felvonulás utcáira, hogy szívből üdvözölje vérének fiait.

— **A város feloldatott a zár alól.** A hatóságok beérkezett állatorvosi jelentés szerint a marhák közt elterjedve volt száj- és körömfájás, továbbá a sertés-orbánc városunkba megszünt. Ennél fogva az ezen betegségek miatt korábban elrendelt zárlat a tegnapi napon feloldatott és így úgy a hely, mint az országos vásárookra ezután — veszményes helyekről — korlátlanul lehet a marhákat és sertéseket felhajítani. Erről a földmívelésügyi minisztérium is értesítetett.

Egy kiváló jó Bözendorfer-féle zongora eladó. Öv. *Walper Mihály* német Zöldfa-u. 2. sz.

— **Hibaigazítás.** Lapunk legutóbbi számában megirtuk, hogy *Placsó Mihály* aratót *Alsó-Cikolán* aratótársai megszurkálták. Az eset nem *Alsó* hanem *Felső-Cikolán* történt.

— **Harc az utca porondján.** Kedden este városunkban a Szunyog-utca lakosai botrányos jelenetnek voltak szemtanúi. *Dvoracsék József* mázoló, Szunyog-utca 2. sz. a lakos és méltó hitvestársa vonultak fel az utca küzdőterére s éktelen lárna, durva szitkozódás közepette nyílt színen rendeztek egy olyan verekedést, a minő talán csak a pontyíamogatók gárdájában utánozható. A győzelmi bábort a harcias amazon nyerte el, mert urát sikerült néhányszor a versenybírók közs szigorú követelményeinek megfelelőleg földhöz teremteti. De hát minden jónak, az ilyennek is vége szokott lenni. Mikor alaposan kibirkózták magukat, az asszony elhurcolkodott hazulról, amde úgy látszik, nagyon megszokta a harcias életet, mert már tegnap közös egyetértséssel sértálgattak. Természetesen ők maguk sem tudják, meddig tart ez a szent békeesség.

— **A Duna halottja.** *Csermenszky Mihály* érdi lakos 10 éves *János* nevű fia, a ki uszni sem tud, a Dunába ment fürdeni s belefuladt. A halászok *Battánál* fogták ki holttestét.

— **Verekedő aratók.** F. hó 26-án este a dr. *Strasser Imre* polgári-í belmaji bérgazdasághoz tartozó *Lajos* majorban néhány szomorú napszamos arató egymás között összevesztett s addig folyt a perlekedés, míg végre *Lakatos István* előrántotta a bicikliját s *Bajzát János* nevű társát úgy megszurta, hogy 3—4 hét alatt is nehezen áll lábára. A tettest a csendőrség letartóztatta s átadta az ügyésznek.

— **Tüz Ettyeken.** F. hó 28-án azaz kedden reggel mentő munkára hívta haza az ettyeki nagy harang az aratás körül elfoglalt embereket. Körülbelül 8 órakor jelent meg a vörös kaktas és egy órai látogatásával megemmisítette öv. *W. Indiser* Antalné házat. Dacára annak, hogy az idő rendkívül csendes volt és segítők kezében sem volt hiány, a házat még sem lehetett megmenteni. Szerencsére a ház biztosítva volt s így a szegény árva (mert a ház a gyermekeké s nem az özvegy asszonyé) nem szenvednek semmi kárt.

— **Véres cigányharc.** Rég nem hallattak már magukról cigányaink s most sem jelentékeny dolog, csak egy parázs verekedés teszi köteleseinké a megemlékezést. Ma reggel 6 óra tájban a telepről ballagott befelé a karaván. Már a Széchenyi utcán hangos vita jelezte a nézetkülönbséget, mikor pedig a *Vörösmarty* tére értek, már kezdetét vette az ökölharc. *Lakatos Marcsa*, *Lakatos Bona* és *Kolompár Szelenec* keltek harcba egymással s még elődöntetlen volt a bajnoki győzelem, mikor *Szabó Ferenc* rendőr tiltó szavát felemlte. Egy felhasított ar és egy bevert fej lettek következményei a véres összetűzésnek, melyet a kapitányság 2 napi elzárással jutalmazott.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pázsított akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szeressék be *Mauthner Ödön* csász. és kir. udvari magkereskedéséből *Budapesten* a „Sétatéri” vagy a „Margitszigeti” fűmagkeveréket. — Ezeket már 29 éve szállítja *Mauthner Budapest* és a *Margitsziget* oly bámulatra méltó és gyönyörű sétaterei részére.

Iskolai Értesítők.

(Folytatás.)

III. Városi elemi és gazd. ismétlő iskolák.

Az értesítőt *Szirbek József* h. igazgató szerkesztette, a ki az igazgatói zárójelentésben szép szavakkal vesz búcsút *Göbel János Györgytől*, az intézetek nyugalomba vonult érdemes igazgatójától, „a ki 48 évi áldásos tanítói és igazgatói működése alatt aranybetűkkel véste be nevét városi népnevelésünk történetébe.” *Göbel János György* igazgatón kívül még egy derék munkás vált ki a lefolyt tanévben az elemi iskolai tanítói karból, *Rainiss Mátás* a belv. fiúiskola vezetőtanítója, aki 1854. febr. 15-ikén lépett a városi tanügy szolgálatába s 49 évi közhasznú működés után 1903. jan. 1-én vonult a jól kiérdemelt nyugalomba. Mély sajnálattal és kegyetlennel emlékezik meg a jelentés *Greizinger Mártonról*, a belvárosi fiúiskola nyugalmazott vezetőtanítójáról, akit 1902. június hó 20-án magához szolgált az Ur. *Greizinger Márton* jég ember és szorgalmas, buzgó tanító volt, aki 48 évi áldásos működése alatt ezeket nevelt a város és haza derék fiává s a tanítói névnek csak tiszteletet szerzett.

A tankötelesek száma az elmúlt évben 7450 volt; s a volt ezek közt 3867, leány 3583; róm. kath. vallású a legtöbb: 6282; utánuk következnek mindjárt a zsidók, a kik 647-en voltak. Az előző évi összeírás eredményéhez képest az ovadkötelesek száma 108-al, a mindennapi tanköteleseké 116-al növekedett, ellenben az ism. tankötelesek száma az idén is 16-al fogyott. A szaporodás tehát 208.

A tanítási eredmény a kedvezőtlen egészségi viszonyok dacára a legtöbb osztályban jónak mondható. A gazdasági ismétlő iskolában azonban, miként az előző évben, ugy most is gyenge volt az eredmény. De hogyan is lehetett volna az eredmény jobb, — mondja az Értesítő — mikor a lefolyt tanévben még az eddigienél is rendtelenebb volt az iskolalátogatás. Már a múlt évi igazgatói jelentés panasolta, hogy a rendőrség nem lép fel elég eréllyel az igazolatlanul mulasztó tanulóknak szűlivel szemben. A lefolyt tanév folyamán is többször sirgélte az igazgató a szigorúbb eljárást, de eredmény nélkül; a rendőrség csak a tanév vége felé vette kezébe a mulasztásokat s büntetett meg néhány szűlőt. Hogy mily keveset tett e tekintetben, eléggé mutatja azon körülmény, hogy az iskolaszék határozatához képest a be nem iratkozott tanulókat minden hóban kétszer betértesztette a tanítókar s mégis 29 mindennapi és 94 ism. tankötelesek sikerült kihuzni büntetlenül az évet a nélkül, hogy az iskolába csak be is iratkoztak volna. A jelentés elismeri, hogy a rendőrség más oldalról is erején felül meg van terhelve munkával, ez azonban az iskola érdekeire nézve nem lehet vizsgáló. A rendőrfőkapitányságnak magának kell illelkes helyen módot keresni arra, hogy a hatáskörébe utalt minden dolgot, tehát a mulasztók ügyét is rendszeren elvégeztesse. Ezt az iskola éppen nem mellékes érdeke sürgősen követeli. Ne mondhasse egy tanító sem, hogy a tanulókat rendetlen iskolázatása miatt nem tud kellő eredményt felmutatni. Most elmondhatja, mert átlag számítva, az előadási napok számából egy-egy tanulóra éppen 4½ mulasztás esik (45-ből 18.)

A vallásügyre vonatkozólag büszke örömmel mondja az igazgató, hogy iskoláit a vallástalanság vádjá nem illetheti, de nem is volt senki, aki ezeket ily váddal illette volna. Az iskolákban a tanítók maguk igyekeztek e tekintetben is jó példával előjárni, s a buzgó hitoktatók karral egyetértve minden alkalmat felhasználták, hogy a zsenge gyermeki szívekben az isteni félelem, az igaz és mély vallásosság és felebaráti szeretet csiráit életre keltsék és fejlesszék, jól tudván, hogy a vallásos érzelmek ápolására és erősítésére napjainkban nagyobb szükség van mint valaha, ha nem akarjuk, hogy a növekedéskésebb az Istenet és hazát tagadó nemzetközi szocializmus karjai közé hulljanak. Ezért az iskolai előadásokat áhítatos imával kezdték és végezték, a belvárosi fiúiskola róm. kath. tanuló vasár- és tünneppapokon az egész tanév alatt, a belv. leányiskolai növendékek a zord téli hónapokat

kivéve minden vasár- és ünnepnap szent misét, s vasárnap felváltva prédikációt hallgattak, május hó elsejétől kezdve pedig szerdán és pénteken is templomban mentek a külvárosi tanulókkal együtt. Az iskolai ünnepélyeket is mindenkor isteni tisztelettel kezdték, s résztvettek bold. Erzsébet királyné gyászos halála évfordulóján és névnapján tartott gyászmisén. valamint apostoli királyunk névünnepe és ő szentsége, XIII. Leo pápa 25 éves jubileuma alkalmából tartott hálaadó isteni tiszteleteken is. A belv. fiúiskolai tanulók ezen felül nagypénteken meglátogatták a szent sírokat, résztvettek a buzasztentelési, Flóriánnap és keresztjáró napi körmeneteken is. Urnapján az iskolák már zárva voltak. Azonfelül ugy a mindennapi, mint a gazdasági ismétléskor iskolai tanulóink az egyházi hatóság által megjelölt napokon gyóntak és áldoztak. De a tanítói kar a többi felekezethez tartozó tanítványainak vallásos neveléséről sem feledkezett meg. Szigoruan ellenőrizte, hogy hittani órákra rendszeres eljárjanak, egyházi hatóságok által meghatározott napokon isteni tiszteleteiken és más vallási gyakorlatokon pontosan megjelenjenek s vallási köteleimnek mindenben eleget tegyenek.

Mély sajnálattal emlékezik meg az Ertesítő a lefolyt tanév egészségügyi állapotáról. A mostanikhoz hasonló kedvezőtlen viszonyok talán még elő sem fordultak. A városban az egész tanév alatt járványosan előforduló vörheny, difteritisz és kanyaró miatt az iskolákat a tanügy végtelen kárára, három ízben is be kellett zárni úgy, hogy e miatt még az évvégi vizsgálatokat sem lehetett megtartani. A járványos betegségek különböző faja, legfőképpen pedig a vörheny száz és száz iskolás gyermeket döntött ágyba s fájdalom, számos áldozatot is követelt, legtöbbit mégis az olaj-utcai iskolából, hol 13-an estek a járvány áldozatául. Az összes áldozatok száma 29. Megdöbbentően nagy szám egy tanév alatt. De nemcsak a tanulók egészségi állapota volt kedvezőtlen; nem volt kifogástalan a tanítóké sem.

Egyéb hosszabb helyettesítéseken kívül a tanítótestület 25 tagját kellett hosszabb-rövidebb ideig helyettesíteni úgy, hogy a helyettesített félénapok száma 502-re rugott. Ebből a helyettesítő tanítók 282 félénapot helyettesítettek.

Az iskolák szegény növendékeiről a felebaráti szeretet a lefolyt tanévben is nagylelkűen gondoskodott. A városi törvényhatósági bizottsága a szegény tanulók tankönyveire 880 koronát, a szegény iskolás leányok kézimunka-anyagára 260 koronát szavazott meg. A városi községi iskolaszék 1132 szegény tanuló részére tandíjmentességben, elengedvén nekik 2888 k 60 fillér tan- és könyvtárdíjat. A városi jótékony nőegylet 29 fiút és 19 leányt, az izr. krajcáregylet 7 fiút és 9 leányt ruházott fel. A Mantz János és neje Spiez Anna-féle alapítványból 18 fiú és 15 leány nyert teljes téli ruházatot. A vizvárosi hazafias asztaltársaság is több tanuló fel ruházott fel. Wetzel Jánosné az idén is három kabátba való szövetet ajánldékozott, amely három zámoly-utcai iskolai szegény leánykának adatott ki. Alapítványokban 1087 k 58 f. osztattott ki a szorgalmas tanulók között.

A faiskolákra vonatkozólag sajnálattal említ föl az Ertesítő, hogy azokra egyik-másik iskolánál kevés gondot fordítanak. Pedig most, midőn a kormány kiváló súlyt helyez a gazd. ismétléskor iskolákra s így ezekben, mint az elemi iskolák felsőbb osztályaiban a gazdaságtani ismeretek gyakorlati elsajátítására, a faiskolákra sokkal nagyobb gondot kellene fordítani főképpen Székesfehérvárott, ahol az iskola kertjén kívül más gyakorló telep nem áll rendelkezésre. *Kiváló gondot kellene erre fordítani városunkban továbbá azért is, mert a gyümölcsfa-tenyésztésre, amely némely vidék egyik fő kenyérkereseti forrását képezi, városunk földművelő népe ugyiszólván semmi gondot nem fordít, sőt számosan vannak főleg suhaankorukban, akik a fák iránt valóságos vandalizmust folytatnak.* Oltunk, nemesítsünk, illetőleg nemesítsünk a tanulókkal minél többet — mondja nagyon helyesen az Ertesítő — s ajándékozzuk meg őket az általuk megmésített fákkal; lehet hogy az önmaguk oltotta fát jobban megbecsülik, s később élvezvén annak termését, a fatenyésztést megkedvelik. A fatenyésztés megkedveltetésével nagy szolgálatot tehetne a tanítótestület a város anyagi bajokkal küzdő közönségének.

A nyolc faiskolában az elmúlt tanévben volt összesen 257 (105-tel kevesebb mint tavaly) nemesített és 2437 (197-tel több mint tavaly) vadfa. — A sásónó tanfolyamnak *Óváry V.* Dániel vezetése mellett 45 tanulója volt (25-tel kevesebb mint tavaly) a kik 118 korona értékű munkát készítettek. A méhészetet *Sólyom Lajos, Vida Dezső* és *Pansch Ráfael* vezetésével 33 tanuló (4-gyel kevesebb mint tavaly) tanulta. Az iskola-takarékpénztár forgalma az idén is csökkent, a minék egyik elszomorító okát népünk kedvezőtlen anyagi helyzetében keresi az Ertesítő. A míg ugyanis az 1899-900. tanévben még 816 tanuló gyűjtötte filléreit, addig az idén már csak 305 tanuló vette igénybe a takarékpénztárt, sőt a *palotavárosi II. ker. iskolánál egyetlen betevő sem találok.* A betétek összege 1047 k. 04 f. volt. Az iskolai épületek a tankötelesek egyre növekedő számánál fogva már nem egész megfelelőek s bár egy új iskola építése már tavaly is elkerülhetetlenül szükségessé volt, az Apáca és Galamb-utca sarkán építeni szándékolott iskola még ma is csak — pium desiderum. — Az iskolai könyvtárakról az idej is csak általános kimutatást kapunk. A tanítói könyvtárakról pedig annyit vall be az Ertesítő, hogy azoknak gyarapítása nevelés- és módszertani tekintetből már nagyon kívánatos és szükséges. Az összes ifjúsági könyvtárak kötetinek száma 5726 volt. — Női kézimunkát tanult 10 munkatanítónő vezetése mellett 1043 tanuló, a kik 2982 munkadarabot készítettek 2892 k. 40 f. értékben. — A tornatanítás az évfolyamán többször testedző kirándulásokkal volt egybekötve; kirándulást tettek nem egyszer a gazd. ismétléskor iskolák is. — *Scomoruan jelentő városunk népére az Ertesítő ama jelentése, hogy a siketnémák tanfolyamát, melyre év elején 9 tanuló jelentkezett, a részvélemény miatt még január hó folyamán be kellett szüntetni.*

Az iskolai ünnepélyek rendezésénél mindig a vallásos és hazafias szempont volt az irányító. Ilyen ünnepélyek voltak: szeptember 19-én Kosuth Lajos 100-ik évfordulója alkalmából; okt. 4-én, ő felsége, a király névünnepe; nov. 19-én bold. Erzsébet királyné névünnepe; febr. 20-án XIII. Leo pápa 25 éves jubileuma alkalmából; márc. 15-én és ápr. 15-én az 1848. évi nagy napok emlékére; máj. 2-án hazánk 1000 éves fennállásának emlékére. A koronázás évfordulóján és a tanév végén tartani szokott ünnepélyek az iskolák idő előtt való bezárása miatt elmaradtak.

A tanító testület *Szürbek József* helyettes igazgató vezetése mellett 47 rendes és 2 helyettesítő tagból állott. A kath. tanulók választatását 6 (tavaly 8) hitoktató végezte.

Az elemi iskolák száma 10. Az összes elemi iskolákba beiratkozott 1626 fiú és 1404 leány összesen 3030 tanuló, év végére maradt 2742 (12-vel kevesebb mint tavaly) Ezek közül róm. kath. volt 2492; ev. ref. 109; zsidó 94; ág. ev. 35; gör. kel. 8; gör. kath. 4. — Legnépesebb volt a palotavárosi II. ker. iskola 375 tanulóval, legkevesebb növendéke (186) volt az öreg-utcai iskolának (tavaly a zámoly-utcainak). *Kitűnő* előmenetelű volt 213; *jeles* 403; *jó* 855; *elégséges* 724; *elégtelen* 551; *oszlályozva nem lett* 284.

A gazdasági ismétléskor iskolák száma (9) tavaly óta 1-gyel szaporodott. A 10 iskolába járt 737 tanuló; *róm. kath.* 698; zsidó 22; ev. ref. 8; gör. kel. 5; ág. ev. 4. *Kitűnő* 17; *jeles* 85; *jó* 206; *elégséges* 244; *elégtelen* 185; *oszlályozatlan maradt* 126. Cseppet sem elégséges eredmény. Az összes iskolák e szerint 3479 tanuló látogatta; köztük a tanulmány többségét a kath. tanulók képezték a kik összesen 3194-en voltak. A város tehát határozottan katolikus város.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Tudósító. Etytek. A levél már tegnap, azaz f. hó 20-án kezeikhez kézbesítették. Köszönet. Kérjük továbbra is szíves érdeklődését. A gyors és pontos tudósítás nagyon lényeges dolog.

Érdeklődő. Aha. Sajnáljuk, de már lapzáras után kaptuk a tudósítást s csakis azért nem közöltük. A kiváló figyelemért köszönet. Érdeklődését kérjük továbbra is.

5505]tkv. 1903. szám.

A sűrgetési napló vezetőjének jelentése, mely mellett *Weisz Testvérek* cég végrehajthatónak *Hutflasz Vilmos* végrehajtást szennvedő ellen 3077903. tkv. számú végrehajtása ügyére vonatkozó iratokat és beérkezett vétbizonyítványokat betérjeszti.

V é g z é s.

Ezen jelentés következtében a 3077 tkv. szám alatt elrendelt árverésnek 1903. évi augusztus 21. napjának déli előtti 9 órájkor a székesfehérvári kir. tszék mint tkvi. hatóság hivatalos helyiségében leendő foganatosítása végett Gánócy Flóris kir. közjegyző kiküldeték.

Miről:

1) Gánócy Flóris kiküldött az árverési hirdetmény és feltételek egy-egy példányának kiadása mellett.

2) Dr. Vermes Mihály ügyvéd Helyt.

3) Dr. Hajduska Emil ügyvéd Bpest. V. k. Bálvány-utca 7. szám.

4) Dr. Csöppenszky Mihály ügyvéd.

5) Dr. Faludy Gyula ügyvéd.

6) Ifj. Kovács Pál.

7) Hollósi Józsefné Helyben.

8) Hutflasz Vilmos Pátkán felzetten értesítendő.

Székesfehérvárott, 1903. június hó 24-én.

A kir. törvényszék tkvihatóság.

P. H.

Csapó s. k.

kir. törvényszéki bíró.

HIRDETÉSEK
a „FEJÉRMEGYEI NAPLO“ részére
jutányos áron felvételnek
a kiadóhivatalban.

A nagyérdemű közönség szives figyelmébe!

Alkalmi vételek és a legolcsóbb bevásárlási források kikutatásával abba a kellemes helyzetbe jutottam, hogy a legjutányosabb árak mellett képes vagyok a nagyérdemű közönséget az alatt jelzett árukkal kiszolgálni.

Mindenemű gazdasági gépeket a legkötelesebb kivitelben gyári áron bocsájthatok áruba, vagy régieket csekély utánfizetéssel becserelek. Elismerő levelekkel bizonyíthatom **építkezési anyagaimnak** úgy kitűnő minőségét, mint rendkívüli olcsóságát. — Kapható raktáromon mindenemű **kovács- és lakatos szerszám, vaseszköz, új szálvas** minden méret és minőségben 9 krtól felfelé, **székértengely** már 20 krtól, **építkezési mész** igen szaporá, házhoz szállítva 1 frt. 20 krtól, **legszébb kivitelű, géppel préselt cementlap, cement áruk**, legjobbnak elismert **hornyolt tefő-cserépszindely**.

Egyedüli raktár elsőrendű Dr. Heidlberger-féle **aszfaltpapirokban**.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kéri

ROSZ BERNÁT,

Rác-utca 5. sz.

Pontos kiszolgálás!